

1039

6

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οἱ ὑπογεγραμμένοι συνελθόντες ἐν τῇ *Ι. Μητροπόλει Θεσσαλονίκης* σήμερον, 18 Φεβρουαρίου 1909, κατὰ πρόσκλησιν τῆς *Α. Παναγιώτητος*, τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν κ. *Ἀλεξάνδρου*, συνεσκέφθημεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν *Μακεδονίᾳ* διδασκάλων καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς βελτίωσιν αὐτῆς μέτρων. Λαβόντες δὲ ὑπ' ὄψιν

α') ὅτι ἡ ὕλικὴ κατάπτωσις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ διδασκάλου, οἱ κίνδυνοι οἱ συνοδεύοντες τὴν ἐξάσκησιν αὐτοῦ, ἡ ἀβεβαιότης τοῦ μέλλοντος καὶ τὸ παντελῶς ἀπροσάτετον τῶν ἐγκαταδιούντων ἐν αὐτῷ, ἀπομακρύνουσι μὲν ἐκ τῆς χώρας ταύτης τοὺς ἀρίστους ἐκ τῶν διδασκάλων, ἀπογοητεύουσι δὲ καὶ ταπεινοῦσι τοὺς παραμένοντας καὶ ἀποτρέπουσι τοὺς εὐφρεῖς καὶ δραστηρίους νέους ἀπὸ τῆς προτιμήσεως τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος,

β') ὅτι τὸ ἀλγεινὸν τοῦτο φαινόμενον ἐγκυμονεῖ μεγίστους κινδύνους οὐ μόνον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ καθόλου ἔθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα,

γ') ὅτι ἡ ἐντεῦθεν ἐπιβαλλομένη ἀνύψωσις τοῦ καταπεπαισμένου ἐπαγγέλματος τοῦ διδασκάλου δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνατὴ διὰ μόνου τοῦ συνασπισμοῦ τῶν διδασκάλων εἰς σύνδεσμον ἀλληλοβοηθείας ἄνευ ἐξωτερικῆς ἐνισχύσεως καὶ προστασίας,

ἀπεφασίσαμεν τὴν ἴδρυσιν **Ἐπικούρου τῶν ἐν Μακεδονίᾳ διδασκάλων Ἐταιρείας**, σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἐξασφάλισιν ὕλικῶν ὠφελιμάτων ὑπὲρ τῶν ἐν *Μακεδονίᾳ* ἐργαζομένων διδασκάλων, δυναμένων νὰ ἐνισχύσωσι μὲν καὶ τοὺς νῦν ἐργαζομένους εἰς τὸ ἔργον, νὰ προσελκύσωσι δὲ εἰς αὐτὸ καὶ νέους μὲ δύναμιν καὶ ἔρωτα πρὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ προ-

σηλώσωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐνταῦθα ὑπηρεσίαν, ἀνεθέσαμεν δὲ τὴν μελέτην καὶ σύνταξιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἑταιρείας εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ.

Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς Ἀνατολῆς,
Γ. ΡΟΥΣΣΕΝ, Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν,
ΕΥΣΤΡ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ, Ὑποδιευθ. τῆς Τραπ. Μυτιλήνης,
ΑΡΓ. ΖΑΧΟΥ, ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπ. Θεσ/νίκης,
Γ. ΚΑΡΒΩΝΙΔΟΥ, ἀσφαλιστοῦ,
ΦΙΛΩΤΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, δικηγόρου,
ΕΥΘ. Γ. ΜΠΟΥΝΤΩΝΑ, Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων.

(Ἐποντα αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἰδρυτῶν)

Β'.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΜΕΛΕΤΗΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Παναγιώτατε,

Περατώσαντες τὸ ὑπὸ τῆς πρώτης συνελεύσεως τῶν ἰδρυτῶν τῆς «Ἐπικούρου Ἑταιρείας» ἀνατεθὲν ἡμῖν ἔργον ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐταίρων σχέδιον κανονισμοῦ τῆς Ἑταιρείας. Βάσις τῆς ἐργασίας ἡμῶν ταύτης ὑπῆρξε τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν συνέλευσιν ἀναγνωσθὲν σχέδιον. Τούτου τὰς διατάξεις συνεπληρώσαμεν, ἔφ' ὅσον ἦτο ἀπὸ τοῦδε δυνατόν, ἢ ἐτροποποιήσαμεν, ἔφ' ὅσον ἐνομίσαμεν ὅτι ἡδυνάμεθα ν' ἀπλοποιήσωμεν αὐτὰς καὶ προσαρμόσωμεν ἀκριβέστερον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας, περὶ οὗ τσσαύτη ἐπεκράτησεν ὁμοφωνία ἐν τῇ πρώτῃ συνελεύσει τῶν ἐταίρων. Φρονοῦντες ὅτι ἡ αὐτὴ ὁμοφωνία πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ περὶ τοῦ πνεύματος οὗ μόνον τοῦ συνόλου, ἀλλὰ καὶ ἐκάστης τῶν διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ συνυποβάλωμεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐταίρων καὶ τὰς σκέψεις, αἵτινες ἐπρυτάνευσαν ἐν τῇ συντάξει τοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ θεμελιωδεδεσάτη, Παναγιώτατε, τῶν σκέψεων τούτων εἶναι ἡ πεποίθησις ἡμῶν, ὅτι ἡ προνοία τῆς Υ. Παναγιότητος ἰδρυθεῖσα Ἑταιρεία δικαιούται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ προστατεύσῃ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας διδασκάλους τῆς χώρας ταύτης καὶ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ν' ἀνηψωθῇ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν. Ἡ πεποίθησις αὕτη στηρίζεται πρῶτιστα μὲν εἰς τὸ παράδειγμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ, ἄριστος οἰωνός, ὡς πανταχοῦ καὶ πάντοτε, εἶναι διὰ τὴν

Ἐταιρείαν καὶ παράγων τῆς ἐπιτυχίας ἀσφαλέστατος, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὅτι οἱ ἐν τῷ κανονισμῷ μνημονεύομενοι πόροι τῆς Ἐταιρείας εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ πραγματοποιήσιμοι. Ἡ φύσις τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐταιρείας ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίζωμεν καὶ δωρεὰς μεγάλας, ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἐστῆριξε τὰς ἐλπίδας τῆς κυρίως εἰς τοὺς μικροὺς μὲν, ἀλλὰ τακτικούς πόρους. Δὲν εἶχε τὴν ἀπλοϊκότητα νὰ προῦπολογίσῃ καὶ ἐντεῦθεν ὠρισμένα κατ' ἔτος ποσά, νομίζει ὁμῶς ὅτι Ἐταιρεία, ἢ ὅποια δίδει πρώτη αὐτὴ καὶ ἔπειτα ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλων, καὶ ἢ ὅποια δὲν βασίζεται εἰς τοὺς ἐκτάκτους καὶ μεγάλους, ἀλλ' εἰς τοὺς μικροὺς καὶ τακτικούς πόρους, δικαιοῦται νὰ μὴ φοβῆται τὴν μομφήν, ὅτι ἐλπίζει ἀδύνατα.

Πλείστον ἀτησχόλησε τὴν Ἐπιτροπὴν ὁ τρόπος, καθ' ὃν πρέπει ν' ἀπονεμηθῇ ἡ προστασία τῆς Ἐταιρείας, καθόσον γνωστός μὲν ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς Ἐταιρείας καὶ αἱ ἐντεῦθεν ἀπορρέουσαι ὑποχρεώσεις αὐτῆς, τὰ δὲ συντείνοντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων μόνον πιθανά. Ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους δὲν ἦτο εὐκόλῳ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ εὔρη τὸν ἄριστον τρόπον, δὲν ἦτο δὲ καὶ ἐντελῶς ἀκίνδυνον διὰ τὸ μέλλον τοῦ μεγάλου ἔργου νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀκανόνιστος ὁ τρόπος καὶ νὰ ἐπαφεθῇ ἡ εὐρεσις αὐτοῦ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐταιρείας, ὃ δὲ ἐν τῷ κανονισμῷ διατυπούμενος προετιμῆθη ὡς ὁ πρακτικώτερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος ἐξ ὅλων, ὅσους ἡ Ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη νὰ σκεφθῇ ἢ παρ' ἄλλων ν' ἀκούσῃ. Εἶναι ἀπόρροια εὐσυνειδήτου μελέτης τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐταιρείας καὶ τῶν πιθανῶν ἀσφαλῶν πόρων αὐτῆς καὶ στηρίζεται εἰς τὰς ἐξῆς σκέψεις.

Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐταιρείας δὲν εἶναι ἀπλῶς φιλανθρωπικός. Ἡ Ἐταιρεία τείνει κυρίως ν' ἀνηψώσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ἑλλήνου διδασκάλου εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ ἐν Μακεδονίᾳ θέσιν καὶ θέλει πρὸς τοῦτο νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑλικά πλεονεκτήματα ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ διδασκάλων δυνάμενα νὰ ἐπισχίσωσι μὲν καὶ τοὺς νῦν ἐργαζομένους εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν ἔργον, νὰ προσελκύσωσι δὲ εἰς αὐτὸ καὶ νέους μὲ δύναμιν καὶ ἔρωτα πρὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ νὰ προσηλώσωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐνταῦθα ὑπηρεσίαν οὕτως, ὥστε νὰ ἐγκαταβιώσωσιν εὐχαρίστως ἐν αὐτῇ. Ἐταιρεία καινοτομοῦσα μὲν οὕτως ὡς πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῶν πρὸς τοὺς διδασκάλους ὑποχρεώσεων τῆς κοινωνίας, μὴ δυναμένη δὲ νὰ προικίσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς διὰ παγίων πόρων, ἀρεῖλει ἐξ εὐ-

λαβείας πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἐπιχειρήσεως νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον μετὰ περισκέψεως μεγάλης, ἵνα παρακάμψῃ τοὺς κινδύνους τοὺς ἀπειλοῦντας τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ ἡ Ἐταιρεία ἐλλείπει παγίων πόρων δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῇ ὠρισμένα ἐκ τῶν προτέρων χορηγήματα, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὴν νὰ μὴ ἀπατήσῃ καὶ χορηματικὰ θυσίας παρὰ τῶν μελλόντων νὰ καρπωθῶσι τὰ ὠφελήματα αὐτῆς. Ἐξ ἐναντίας, ἀφ' οὗ ἡ Ἐταιρεία δὲν δύναται νὰ βασισθῇ ὑπολογισμοὺς ἐπὶ πιθανότητων, πρέπει νὰ ζητήσῃ ὡς τάχιστα τὸ ἀναγκαῖον ἔρεισμα τοῦ ὅλου ἔργου εἰς τοὺς διδασκάλους, νὰ ἐνθαρρύνῃ αὐτοὺς διὰ τῆς ἄρσεως παντὸς κινδύνου χορηματικῆς θυσίας νὰ προσέλθωσιν ὡς βοηθοὶ καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτοὺς τὸ σωτήριο πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως ὥστε διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων νὰ ὑποβοηθήσωσι τὸ ὑπὲρ αὐτῶν διεξαγόμενον ἔργον τῆς Ἐταιρείας. Διὰ τοὺς δύο τούτους λόγους ἐπεβάλλετο

- 1) βάσις ἀπονομῆς τῶν χορηγημάτων τῆς Ἐταιρείας νὰ ληφθῶσιν αἱ καταθέσεις τῶν διδασκάλων,
- 2) πᾶς διδάσκαλος ἀποχωρῶν νὰ δικαιοῦται ν' ἀποσύρῃ ἀμέσως τὰς καταθέσεις του.

Ἐπειδὴ δὲ κύριος σκοπὸς τῆς Ἐταιρείας εἶναι ν' ἀνηψώσῃ τὸν διδάσκαλον, ὁ προσήκων εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς χαρακτηρὸς δὲν εἶναι *ἐλεημοσύνη ἢ θεραπεία τῶν ἐνδεχομένων ὑλικῶν ἀναγκῶν τῶν διδασκάλων*, ἀλλ' *ἐνίσχυσις καὶ συμπλήρωσις ὀφειλομένης εἰς τὸν διδάσκαλον ἀμοιβῆς*, προσφερομένη ἐκ καθήκοντος καὶ ἐξ εἰσοδημάτων, εἰς δημιουργίαν τῶν ὁποίων συντρέχει καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτός. Ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σκέψεως ταύτης, ἥτις ἐπὶ μακρὸν ἀτησχόλησεν αὐτὴν. Δὲν εἶναι *σκόπιμον* τὰ χορηγήματα τῆς Ἐταιρείας νὰ ἔχωσι τὸν τύπον τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τοῦ βοηθήματος· διότι τοῦτο δὲν θὰ συνεβιβάζετο μὲ τὸ ὕψος τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν δεχομένων αὐτά. Ὄντως ἐνίσχυσις καὶ ἀμοιβὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐταιρείας ἀποβαίνουσι τὰ χορηγήματα μόνον ὅταν φέρωσι τὸν τύπον δικαιώματος ἀποζωμένου διὰ τῆς ἐργασίας. Δὲν εἶναι καὶ *πρακτικόν*. Ἄνευ ὀριζικῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ διδασκάλου, ἥτις ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν φαίνεται ἀμέσως πραγματοποιήσιμος, αἱ ὑλικά ἀνάγκαι τοῦ διδασκάλου πολλὰ μὲν θὰ εἶναι οὕτως ἢ ἄλλως, θ' αὐξάνωσι δὲ, κατὰ γεωμετρικὴν μάλιστα πρόοδον,

ἀναλόγως τῆς εὐκολίας, μεθ' ἧς ἡ Ἑταιρεία θὰ παρέχῃ βοηθήματα. Ἀνάγκη τοῦτο νὰ ἐννοηθῇ καλῶς. Τὸ μικρότερον ἐκ τῶν κακῶν, ἅπανα θὰ προέκυπτον, ἂν ἡ Ἑταιρεία παρείχε βοηθήματα εἰς πάσας τὰς ἐνδεχομένας ὑλικὰς ἀνάγκας τῶν διδασκάλων, θὰ ἦτο ἡ δυσχέρεια, εἰς ἣν θὰ περιήρχετο πλειστάκις ἡ διοίκησις αὐτῆς προκειμένου νὰ κρίνῃ ἂν ἡ περίπτωσις ἐνέχει ὄντως ἀποχρώντα λόγον βοηθείας· διότι πλὴν τοῦτου θὰ εἰδίζοντο οἱ δεχόμενοι τὰ βοηθήματα νὰ ἰκανοποιῶνται μὲ ψυχία καὶ νὰ τείνωσιν ἀείποτε ἐπαίτιδα τὴν χεῖρα, τὸ δὲ χειρίστον πάντων, θὰ παρέλκεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ δύναμις τῆς Ἑταιρείας, ἡ δὲ τοσοῦτον παρ' ἡμῶν ἐνδεχομένη χαλάρωσις τοῦ πρώτου ἐνθουσιασμοῦ τῶν συνδρομῶν θὰ ἐσημίαινε καὶ τὸ τέλος τοῦ ἔργου. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ἀφοῦ δὲν ἔχει τὸν πλοῦτον τοῦ οὐρανοῦ τοῦ ῥιπτοντος τὰ ὕδατα ἀδιακρίτως παντοῦ, νὰ μμηθῇ τὸν προνοητικὸν ἄνθρωπον, ὅστις περισυλλέγει μετ' ἐπιμελείας τὰ ἀσκόπως ῥέοντα ὑδάτια καὶ διευθύνει αὐτὰ διὰ μέσον τῆς αἰχμηρᾶς χέρσου ἠνωμένα εἰς τὴν ὄψαν τοῦ εὐγενοῦς φρυτοῦ, παρὰ τοῦ ὁποίου ἀναμένει καρπὸν. Ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν νὰ ἐπιδιώξῃ μὲ ἠνωμένας καὶ ἐπομένως ἀσφαλέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον ὀλίγα μὲν τινα, ἀλλ' ὄντως λυσιτελῆ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, οἷος διευτυπώθῃ οὗτος ἀνωτέρω. Ἀμοιβὴ μακρᾶς ὑπηρεσίας καὶ βράβευσις ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν ἢ συγγραφῆς τοῦ διδασκάλου ἐνδείκνυνται κατὰ ταῦτα ὡς τὰ μᾶλλον ἀποχρώντως δεδικοιολογημένα χορηγήματα τῆς Ἑταιρείας, τὸ δεύτερον μάλιστα εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας προσοχῆς· διότι πρῶτον μὲν ἀναπτύσσει μεταξὺ τῶν διδασκάλων εὐγενῆ ἄμιλλαν πρὸς διάκρισιν ἐν τῷ ἔργῳ, ἧς γνωστὰ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, ἔπειτα δὲ παρέχει πλὴν τῶν ταμειακῶν πιθανοτήτων καὶ ἐλπίδας βαθμιαίας βελτιώσεως τοῦ ποιοῦ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Ἐν τοιούτοις δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν νὰ παρίδῃ ἐκτάκτους πνὰς ἀνάγκας τοῦ διδασκάλου, καθ' ἃς ἡ ἐργασία, τὸ εὐγενὲς μέσον τῆς πληρώσεως τῆς ἀνάγκης, ἀποκλείεται ἀπολύτως. Ἐξ ἐναντίας ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν νὰ φρονίσῃ ἐν τινι μάλιστα μέτρῳ ἀποτελεσματικῶς περὶ τῆς θεραπείας τοιούτων ἀναγκῶν τοῦ διδασκάλου.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἑταιρεία τείνει νὰ στηρίξῃ τὸν διδάσκαλον εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις, ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὴν νὰ κατα-

βάλλῃ ὅλως ἰδιάζουσαν φροντίδα περὶ παγίωσεως τοῦ ἔργου, προνοοῦσα μὲν περὶ σχηματισμοῦ ἰσχυροῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν πάσης σοβαρᾶς καὶ διαρκοῦς ἐργασίας τοῦ εἴδους τούτου, ἀναπτύσσουσα δὲ κατὰ μικρὸν παρὰ τοῖς διδασκάλοις τὴν ἰκανότητα νὰ συνεχίσωσι καὶ συντελέσωσι μόνοι τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως αὐτῶν, διὰ τῶν ἰδίων δηλ. καταθέσεων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν πόρων ἀφ' ἑτέρου, τῆς λειτουργίας τῶν ὁποίων κύριος μοχλὸς θὰ εἶναι ἡ ἐνέργεια αὐτῶν τούτων τῶν διδασκάλων.

Αὐτὰ, Παναγιώτατε, εἶναι αἱ θεμελιώδεις σκέψεις, ἐφ' ὧν στηρίζονται αἱ διατάξεις τοῦ εἰς τὴν ἐγκρισιν τῶν ἐταίρων ὑποβαλλομένου κανονισμοῦ. Τὰ κατωτέρω εἶναι λεπτομέρεια ἀπορρέουσα μὲν εὐκόλως ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων, ἀναπτυσσόμενα δὲ μόνον ἵνα διευκολυνθῇ ἡ περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν κατὰ μέρος διατάξεων ἀναγκαία συνεννόησις.

Τὸ καταστατικὸν τῆς Ἑταιρείας προνοεῖ περὶ ἰδρύσεως ταμειατηρίου χάριν τῶν διδασκάλων, οὗτινος τὰ κεφάλαια ἀνίσκουσιν εἰς τοὺς διδασκάλους ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐπιστρέφονται αὐτοῖς εἰς πρώτην ζήτησιν, διὰ δὲ κατανομῆς τῶν ἐτησίων πόρων τῆς Ἑταιρείας, στηριζομένης εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀρχάς, προβλέπει

- α') περὶ εὐπροσώπου ἀμοιβῆς μακρᾶς ὑπηρεσίας,
- β') περὶ ἀμοιβῆς ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν ἢ συγγραφῶν τῶν διδασκάλων,
- γ') περὶ ἀμέσου καὶ ὁποσοῦν ἀποτελεσματικῆς θεραπείας τῶν περιπτώσεων τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, τοῦ θανάτου δηλ. καὶ τῆς παντελοῦς πρὸς περαιτέρω ἐργασίαν ἀνικανότητος,
- δ') περὶ ἰσχυροῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἡ ἀμοιβὴ τῆς μακρᾶς ὑπηρεσίας ἐπιφυλάσσεται εἰς μόνους τοὺς συμπληροῦντας ὄρισμένην περίοδον ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀλλὰ τὴν περίοδον ταύτην δὲν εἶναι ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας των εἰς θέσιν νὰ διανύσωσιν ὅλοι οἱ σήμερον ἐν Μακεδονίᾳ διδάσκαλοι, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἔχουσι προηγουμένην ἐν Μακεδονίᾳ ὑπηρεσίαν μᾶλλον ἢ ἦττον μακράν. Νὰ μὴ συμπεριληφθῶσιν οἱ διδάσκαλοι οὗτοι εἰς τὴν προστασίαν τῆς Ἑταιρείας, δὲν θὰ ἦτο οὔτε δίκαιον οὔτε συμφέρον. Ἐπιβάλλετο λοιπὸν διὰ τοιούτους διδασκάλους νὰ κανονισθῇ περίοδος ὑπηρεσίας παρεχούσης δικαίωμα εἰς ἀμοιβὰς τοῦ εἴδους τούτου μικροτέρα, οὗτω δὲ ληφθεῖσιν ἐν τινι μέτρῳ καὶ τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας ὑπ' ὅψιν ἐπετεύ-

χθήσαν δύο τινά, α) ἐπεκτείνεται ἡ προστασία τῆς Ἑταιρείας πράγματι ἐφ' ὅλων τῶν ἐν Μακεδονία διδασκάλων καὶ β) ἀραιῶνται κανονικῶς ἡ λήξις τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν διδασκάλων, ἐπομένως ἀραιῶνται καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ἑταιρείας εἰς ἀμοιβάς τοῦ εἶδους τούτου εἰς τρόπον ὥστε πάντοτε νὰ δύναται ἡ Ἑταιρεία νὰ δίδῃ ἀμοιβάς τοῦ ἀνωτάτου ὅρου. Αἱ ἀμοιβαὶ αὐταὶ ἀυξάνονται κατ' εὐθὺν λόγον πρὸς τὰ ἔτη τῶν εἰς τὸ ταμειντήριον καταθέσεων τῶν διδασκάλων, ἐπειδὴ δὲ αἱ καταθέσεις δὲν ἐπετρέπετο νὰ λογισθῶσιν αἱ αὐταὶ δι' ὅλους, βάσις εἰς κανονισμόν τοῦ ποσοῦ τῆς ἀμοιβῆς ἐλήφθη ὁ χρόνος τῶν καταθέσεων καὶ οὐχὶ αἱ καταθέσεις αὐταὶ εἰς πρόσθετον ἔνδειξιν τοῦ ἰδιάζοντος ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον τρέφει ἡ Ἑταιρεία ὑπὲρ τῶν διδασκάλων τῆς ὑπαίθρου χώρας.

Σκέψεις ἀνάλογοι πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ κανονίσῃ ὅτι τὸ ποσὸν τῶν χορηγημάτων τῶν περιπτώσεων τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης πρέπει νὰ εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογον πρὸς τὰ ἔτη τῶν εἰς τὸ ταμειντήριον καταθέσεων τοῦ ἀτυχοῦντος, διότι ἐσκέφθη, ὅτι οἱ ἀτυχοῦντες κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῶν καταθέσεων, καὶ ἔχοντες ἐπομένως ἀσήμαντα ἀποταμιεύματα, ἔχουσι καὶ μεγαλύτεραν ἀνάγκην βοήθειας, οἱ δ' ἀτυχοῦντες βραδύτερον, ὁπότε θὰ ἔχουσι καὶ ἀποταμιεύματα, θὰ ἔχουσι καὶ μικροτέραν ἀνάγκην. Εἰς ἔνδειξιν ἐν τούτοις τῆς παρ' ὅλην τὴν λειλογισμένην συντηρητικὴν σφοδρᾶς ἐπιθυμίας τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ δώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερα χορηγήματα ἐκανονίσθη ὅτι τῶν πόρων ἐπιτρεπόντων τὸ ποσὸν τῶν χορηγημάτων τοῦ εἶδους τούτου δύναται διὰ τοὺς ἀτυχοῦντας μετὰ δεκαετίαν καταθέσεων νὰ εὐρίσκηται εἰς εὐθείαν πλέον σχέσιν πρὸς τὰ ἔτη τῶν καταθέσεων. Καθόλου ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ὅτι ὠφείλει νὰ καταστήσῃ τὸ ἔργον ἀγαπητὸν εἰς τοὺς διδασκάλους.

Δὲν πρέπει νὰ ποιήσῃ τοὺς ἐταίρους ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν χορηγημάτων, τὸν ὁποῖον προβλέπει ἡ Ἐπιτροπὴ. Ἐλαβε χάριν ἀσφαλείας ὡς βάσιν πόρους μικροὺς καὶ εἶναι σχεδὸν βεβαία ὅτι τὰ χορηγήματα ταῦτα μὲ ὀλίγην δραστηριότητα θὰ δύναται ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑταιρείας νὰ δίδῃ πάντοτε. Ἐλπίζει ὅμως ὅτι οἱ πόροι θὰ εἶναι πολὺν μεγαλύτεροι, τρέφει δὲ ἰσχυρὰν ἐλπίδα, ἡ πραγματοποιήσις τῆς ὁποίας θὰ δικαιολογήσῃ πολὺν προσεχῶς τὴν ἐπιβαλλομένην ἄλλως ἐπὶ τοῦ παρόντος συντηρητικότητα, τὴν ἐλπίδα, ὅτι κατὰ τὴν μετὰ πεν-

ταετίαν προβλεπομένην ἀναθεώρησιν τοῦ κανονισμοῦ ἡ Ἑταιρεία, στηριζομένη πλέον εἰς ἀσφαλῆ καὶ βέβαια, θὰ ἔχη πάντως νὰ σκεφθῇ περὶ πολὺ γενναιοτέρων.

Μετὰ βεθυτάτου σεβασμοῦ

Ἡ πρὸς μελέτην τοῦ κανονισμοῦ Ἐπιτροπή.

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΙ

Γ'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Σκοπός.

Ἄρθρον 1. Προνοία τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ἰδρύεται Ἑπίκουρος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ διδασκάλων Ἑταιρεία, ἔδραν ἔχουσα τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἄρθρον 2. Σκοπὸς τῆς Ἑταιρείας εἶναι ἡ ἔξασφάλις ὑλικῶν πλεονεκτημάτων ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐργαζομένων Ἑλλήνων διδασκάλων τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Μέλη τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 3. Μέλη τῆς Ἑταιρείας ἐγγράφονται προτάσει τῆς διοικήσεως αὐτῆς πάντες οἱ ὁμογενεῖς, οἱ τε ἐν Μακεδονίᾳ καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτῆς, οἱ προθυμοῦμενοι νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρείας. Οἱ ἑταῖροι καταβάλλουσιν ἐτησίως συνδρομὴν μᾶς ὀθ. λίρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διοικήσεις τῆς Ἑταιρείας.

α') Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 4. Τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας ἔχει ἡ ἐν Θεσσαλονίᾳ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ αὐτῆς. Ταύτην ἀποτελοῦσιν ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ὡς πρόε-

δρος, ὁ ἐκάστοτε Γεν. Ἐπιθεωρητῆς τῶν σχολείων ὡς γραμματεὺς, ὁ ἐκάστοτε Γυμνασιάρχης Θεσσαλονίκης ὡς σύμβουλος ἀναπληρῶν τὸν γραμματέα κωλυόμενον, καὶ ἕξ αἰρετοὶ σύμβουλοι ἐκλεγόμενοι κατὰ διετίαν ὑπὸ τῆς γεν. συνελεύσεως τῆς Ἐταιρείας. Τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν ταμίαν ἐκλέγει ἐκ τῶν αἰρετῶν συμβούλων ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ἄρθρον 5. Οἱ ἐντὸς τῆς διετίας τυχὸν ἀποχωροῦντες αἰρετοὶ σύμβουλοι ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων ἐκλεγόμενων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς διετίας χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 6. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει Θεσσαλονίκης τακτικῶς μὲν κατὰ μῆνα, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκας παρασπῆ ἀνάγκῃ, καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχέει ἢ ψήφος τοῦ προέδρου. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων συντασσόμενα ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἀναγνώσκονται καὶ ὑπογράφονται κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

Ἄρθρον 7. Ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ προνοεῖ περὶ αὐξήσεως καὶ παρῶσεως τῶν πόρων τῆς Ἐταιρείας, εἰσπράττει τὰ εἰσοδήματα τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρείας καὶ τὰς καταθέσεις τοῦ ταμειτηρίου τῶν διδασκάλων, φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀσφαλτοῦς τοποθετήσεως ἀμφοτέρων τούτων, κατανέμει καὶ διαθέτει τοὺς πόρους τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, ἀποδίδει εἰς τοὺς δικαιούχους τὰ κεκανονισμένα, ὑποβάλλει εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς Ἐταιρείας τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐτησίων γενικῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως, δίδει κατ' ἔτος λόγον τῶν πεπραγμένων πρὸ τῆς γεν. συνελεύσεως καὶ δημοσιεύει τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν, ὡς καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Σημ. Τὰ γενικά ἔξοδα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Ἐταιρείας, λήγοντος τῆ 31 Αὐγούστου 1909, θὰ κανονίσῃ ἐν πνεύματι φειδοῦς ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ ἄνευ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 8. Ὁ πρόεδρος προνοεῖ περὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν συνελεύσεων τῆς Ἐταιρείας καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 9. Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν πρόεδρον

κωλυόμενον καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ γραμματέως τὰ ἐντάλματα τῶν πληρωμῶν.

Ἄρθρον 10. Ὁ ταμίαις ἐπιβλέπει εἰς τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων τοῦ ταμείου, ἐνεργεῖ τὰς εἰσπράξεις ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει ὑπογεγραμμένη ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς δυνάμει ἐντάλματος ἐκδιδόμενου κατ' ἀπόφασιν τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ καταθέτει ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐταιρείας ἀμέσως τὰ εἰσπραττόμενα, ἔφ' ὅσον ταῦτα συναποτελοῦσι ποσὸν ὑπερβαίνον τὰς 5 λίρας, εἰς τὰς Τραπεζὰς, μεθ' ὧν συνεργάζεται ἡ Ἐταιρεία.

Ἄρθρον 11. Αἱ παρὰ τῶν Τραπεζῶν ἀπολήψεις γίνονται κατ' ἀπόφασιν τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς καὶ δυνάμει ἐντάλματος ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ γραμματέως. Τοῦ προέδρου κωλυομένου ὑπογράφει τὰ ἐντάλματα ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ τούτου κωλυομένου εἰς ἐκ τῶν λοιπῶν αἰρετῶν συμβούλων.

Ἄρθρον 12. Ὁ γραμματεὺς τηρεῖ βιβλίον τῶν ἐταίρων, δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν, βιβλίον τῶν μετόχων τοῦ ταμειτηρίου, καλεῖ κατ' ἐντολήν τοῦ προέδρου τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς συνεδριάσιν καὶ τὰ τῆς Ἐταιρείας εἰς συνέλευσιν, τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν συνελεύσεων τῆς Ἐταιρείας, διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν, ὑπογράφει μετὰ τοῦ προέδρου τὴν ἀλληλογραφίαν, μετὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ταμίου τὰ ἐντάλματα τῶν ἀπολήψεων, μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τὰ ἐντάλματα τῶν πληρωμῶν, μετὰ τοῦ ταμίου τὰς ἀποδείξεις τῶν εἰσπράξεων καὶ εὐθύνεται διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ γραφείου τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς.

β') Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 13. Τὴν διαχείρισιν τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς ἐξελέγει τριμελὴς Ἐπιτροπὴ, ἐκλεγομένη ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἐταιρείας ἕξ ἐταίρων. Εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν τυχὸν ἀποχωροῦντων μελῶν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ἐν τῇ αὐτῇ συνελεύσει καὶ δύο ἀναπληρωματικοὶ ἔλεγκται.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξετάζει πλὴν τῶν λογαριασμῶν καὶ ἂν αἱ πληρωμαὶ ἐγένοντο δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 10, καὶ ὑποβάλλει

ἐν τέλει τοῦ ἔτους τὴν ἔκθεσίν της, δημοσιευομένην μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

γ) Γενικαὶ συνελύσεις τῆς Ἐταιρείας.

Ἄρθρον 15. Ἡ Ἐταιρεία συγκαλεῖται τακτικῶς μὲν ἅπασι τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις παραστή ἀνάγκη, εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει Θεσσαλονίκης. Κατὰ τὴν τακτικὴν ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν ἀναγινώσκεται ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων, ὑποβάλλεται προϋπολογισμὸς τῶν γενικῶν ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως, γίνονται δὲ καὶ αἱ κεκανονισμένα ἐκλογαί, αἵτινες δύνανται νὰ ἀναβληθῶσι καὶ εἰς προσεχῆ συνέλευσιν μετὰ μίαν ἑβδομάδα. Ἡ συνέλευσις θεωρεῖται ἐν ἀπαρτία παρόντος τοῦ $\frac{1}{3}$ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ μελῶν τῆς Ἐταιρείας. Μὴ ἐπιτυγχανομένης ἀπαρτίας ἐν τῇ πρώτῃ συνελύσει, ἡ δευτέρα θεωρεῖται ἐν ἀπαρτία, ὅσα δὴποτε μέλη καὶ ἂν προσέλθωσιν. Ἡ πρόσκλησις δημοσιεύεται διὰ τῶν ἑφημερίδων 15 ἡμέρας πρὸ τῆς συνελύσεως.

δ) Ἐπαρχικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῆς Ἐταιρείας.

Ἄρθρον 16. Ἐν ἐκάστη Μητροπόλει καὶ Ἐπισκοπῇ τῆς Μακεδονίας ἐδρεῖται ἐπαρχικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐταιρείας, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου ὡς πρόεδρος, τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ Διευθυντοῦ τῶν σχολείων ὡς γραμματέως, καὶ πέντε ἢ τριῶν αἰρετῶν συμβούλων. Τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰρετῶν συμβούλων κανονίζει ὁ πρόεδρος ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐταίρων.

Ἄρθρον 17. Οἱ αἰρετοὶ σύμβουλοι τῶν πρώτων ἐπαρχικῶν Ἐπιτροπῶν ὀρίζονται ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν ἢ Ἐπισκόπων ἐξ ὀφφικίου, ἐφεξῆς δὲ ἐκλέγονται κατὰ διετίαν ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους συνελύσεων τῆς Ἐταιρείας ἐξ ἐταίρων. Αἱ ἐπαρχικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν αἰρετῶν συμβούλων τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν ταμίαν.

Ἄρθρον 18. Αἱ ἐπαρχικαὶ Ἐπιτροπαὶ προνοοῦσι περὶ αὔξησεως καὶ παραώσεως τῶν πόρων τῆς Ἐταιρείας, συνεννοοῦνται πρὸς τὴν Κ. Ἐπιτροπὴν περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν πρόοδον τῆς Ἐταιρείας καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῇ τακτικῶς κατὰ μῆνα τὰ εἰσπραττόμενα. Πᾶσα εἰσπραξις τῶν ἐπαρχια-

κῶν Ἐπιτροπῶν γίνεται ἐπὶ διπλοτύπῳ ἀποδείξει, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ταμίου καὶ τοῦ γραμματέως. Τὰ ταχυδρομικὰ ἐξόδα τῶν ἐπαρχικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπιβαρύνουσι τὴν Ἐταιρείαν.

Ἄρθρον 19. Αἱ ἐπαρχικαὶ Ἐπιτροπαὶ συνιστῶσιν, ἂν ἐγκρίνωσιν, ἐν ἄλλοις κέντροις τῶν οἰκείων ἐπαρχιῶν τριμελεῖς ὑποεπιτροπὰς, ὧν πρόεδρος μὲν εἶναι ὁ ἀρχιερατικὸς Ἐπιτροπος, γραμματεὺς δὲ ὁ Διευθυντὴς τῶν σχολείων.

Ἄρθρον 20. Ἔτος τῆς Ἐταιρείας εἶναι τὸ σχολικόν, ἀρχόμενον τῇ 1 Σεπτεμβρίου καὶ λήγον τῇ 31 Αὐγούστου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ταμεῖον τῆς ἐπικούρου Ἐταιρείας.

α) Πόροι τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 21. Πόροι τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικούρου Ἐταιρείας εἶναι:

1) Αἱ ἐτήσια συνδρομαὶ τῶν ἐταίρων.

2) Αἱ προσφοραὶ τῶν Ἐφορειῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικῶν σχολείων. Ἡ διοίκησις τῆς Ἐταιρείας ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ παντὶ σθένει ὥστε τὸ $\frac{1}{100}$ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐφορειῶν τῶν σχολείων νὰ ἀποβῇ πάγιος πόρος τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρείας.

3) Αἱ προσφοραὶ τῶν φιλελευθέρων καὶ φιλανθρωπικῶν ἀδελφοτήτων καὶ συλλόγων.

4) Δίσκος περιφερόμενος ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικούρου Ἐταιρείας ἐν ἅπασιν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν πανήγυριν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἢ κατ' ἄλλην ἑορτὴν τῶν σχολείων, ἅπασι δὲ τοῦ ἔτους καὶ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς Ὁρθοδόξοις Ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας.

5) Τὸ καθαρὸν προῖον τῆς πωλήσεως δημοσιευμάτων τῆς Ἐπικούρου Ἐταιρείας καὶ σχολικῶν ἐκδόσεων αὐτῆς.

6) Πολλοστὸν τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Μακεδονίας εἰσαγομένων βιβλίων εἰσπραττόμενον εἰς βάρος τῶν ἐκδοτῶν καὶ συγγραφέων.

7) Οἱ τόκοι τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, ὡς καὶ πᾶσα διαφορά τόκων πραγματοποιομένη ἐκ τῶν καταθέσεων τῆς Ἐταιρείας.

8) Τὸ προῖον εὐεργετικῶν ἐορτῶν διοργανουμένων ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρείας.

9) Αί δωρεαί φιλογενῶν.

10) Ὅ,τι ἄλλο ἤθελε κριθῆ ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐταιρείας πρόσφορον.

6') Διέθεσις τῶν πόρων τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 22. Οἱ πόροι τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικοῦρου Ἐταιρείας διατίθενται :

1) Διὰ βοηθήματα τῶν κληρονόμων τῶν ἀποθνησκόντων διδασκάλων.

2) Διὰ χορηγήματα εἰς διδασκάλους συμπληροῦντας εικοσαετῆ ὑπηρεσίαν.

3) Δι' ἕκτακτα χορηγήματα.

4) Πρὸς σχηματισμὸν παγίου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὁρους :

1) Βοηθήματα τῶν κληρονόμων τῶν ἀποθνησκόντων διδασκάλων.

Ἄρθρον 23. Τὰ $\frac{20}{100}$ τῶν ἐτησίων πόρων διατίθενται εἰς βοηθήματα τῶν κληρονόμων τῶν ἀποθνησκόντων διδασκάλων. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν βοηθουμένων ὑπάγονται καὶ οἱ διδάσκαλοι οἱ δι' ἀσθένειαν ἀνάτονον ἢ ἀτύχημα ἀπολύτως καὶ ἰσοβίως ἀνάκαιοι πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου καθιστάμενοι.

Ἄρθρον 24. Ἡ Ἐταιρεία θὰ δίδῃ εἰς τοὺς βοηθουμένους τῆς κατηγορίας ταύτης κατ' ἀνώτατον ὅρον τόσας ὀθλίρας ἐφάπαξ, ὅσα ἔτη ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν εικοσαετίας καταθέσεων τοῦ διδασκάλου εἰς τὸ ταμειντήριον.

Ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν οἱ πόροι τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν βοηθημάτων ἐπιτρέπουσιν, ἡ Ἐταιρεία θὰ δίδῃ εἰς τοὺς διδασκάλους τοὺς ἀτυχοῦντας μετὰ δεκαετίαν καταθέσεων εἰς τὸ ταμειντήριον κατ' ἀνώτατον ὅρον τόσας λίρας ὀθ. ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῶν καταθέσεών των.

Ἄρθρον 25. Δικαιώματα κληρονομίας ἀναγνωρίζονται μόνον εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα ἢ τὰς ἀγάμους θυγατέρας τοῦ ἀποθανόντος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀπροστατεύτους ἀνηλίκους ἀδελφούς. Ἐν ἐλλείψει τοιούτων κληρονόμων μόνον αἱ καταθέσεις τοῦ διδασκάλου ἀνήκουσιν εἰς τοὺς κατὰ νόμον κληρονόμους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 26. Τὸ τυχὸν μὴ χρησιμοποιούμενον μέρος τῶν

$\frac{20}{100}$ τῶν ἐτησίων πόρων προστίθεται εἰς τὸ διὰ χορηγήματα εικοσαετοῦς ὑπηρεσίας προοριζόμενον ποσόν.

2) Χορηγήματα εἰς διδασκάλους συμπληροῦντας εικοσαετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 27. Τὰ $\frac{50}{100}$ τῶν ἐτησίων πόρων διατίθενται κατ' ἔτος πρὸς χορηγήματα εἰς διδασκάλους συμπληροῦντας εικοσαετίαν καταθέσεων εἰς τὸ ταμειντήριον.

Ἄρθρον 28. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας τοῦ ταμειντηρίου θέλει ληφθῆ ἐν μέρει ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ προηγουμένη ἐν Μακεδονίᾳ διδασκαλικὴ ὑπηρεσία τῶν ἐγγραφομένων καὶ θὰ κανονισθῶσι χορηγήματα τοῦ εἶδους τούτου καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως εικοσαετίας καταθέσεων εἰς τὸ ταμειντήριον. Τὸ πλεονέκτημα τοῦτο ἐπιφυλάσσεται εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ἐγγραφομένων, οἵτινες ὑπερβάντες τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἔχουσι προηγουμένην τοιαύτην ὑπηρεσίαν μακροτέρα τῶν πέντε ἐτῶν.

Ἡ πρώτη Κ. Ἐπιτροπὴ θὰ κανονίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μητρώου τοῦ ταμειντηρίου τὸν χρόνον, μεθ' ὃν θὰ δοθῶσι πρὸ τῆς εικοσαετίας χορηγήματα μακρᾶς ὑπηρεσίας εἰς τὰς διαφόρους κατηγορίας τοιούτων διδασκάλων, κατανέμουσα τὴν λῆξιν τῶν εἰς τὸ ταμειντήριον ὑποχρεωτικῶν καταθέσεων αὐτῶν ἐντὸς τῆς δευτέρας δεκαετίας τῆς λειτουργίας τοῦ ταμειντηρίου.

Ἄρθρον 29. Ἡ Ἐταιρεία θὰ δίδῃ εἰς τοὺς βοηθουμένους τῆς κατηγορίας ταύτης κατ' ἀνώτατον ὅρον μίαν καὶ ἡμίσειαν λίραν ὀθ. ἐφάπαξ δι' ἕκαστον ἔτος τῶν εἰς τὸ ταμειντήριον καταθέσεων αὐτῶν.

Ἄρθρον 30. Τὸ τυχὸν μὴ χρησιμοποιούμενον μέρος τῶν $\frac{50}{100}$ τῶν ἐτησίων πόρων θὰ προστίθεται εἰς τὸ πάγιον ἀποθεματικόν.

Ἄρθρον 31. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν συμπληρούντων εικοσαετίαν ὑπερβαίνει τὸ $\frac{1}{20}$ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὸ ταμειντήριον ἐγγεγραμμένων διδασκάλων, τὸ δὲ σχετικὸν μέρος τῶν ἐτησίων πόρων δὲν ἐπαρκεῖ εἰς χορηγήματα τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ κατανείμῃ κατ' ἀναλογίαν τὴν λῆξιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν νεωτέρων ἐκ τῶν συμπληρούντων εικοσαετίαν ἐντὸς τῆς προσεχούσης πενταετίας. Οἱ δικαιοῦχοι τῆς κατηγορίας ταύτης δικαιοῦται

οὔνται νὰ διακόψωσι τὰς καταθέσεις, ἂν δὲ συνεχίσωσιν αὐτάς, θ' ἀπολαύωσιν ἀναλόγων ἐπὶ πλέον χορηγημάτων τῆς Ἑταιρείας.

3) Ἑκτακτα χορηγήματα.

Ἄρθρον 32. $\frac{5}{100}$ τῶν ἐτησίων πόρων διατίθενται εἰς βράβευσιν ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν τῶν διδασκάλων, ἐπιτροπέων δὲ τῶν πόρων καὶ εἰς βράβευσιν τῶν διακρινομένων κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας προκηρυσσομένους διαγωνισμοὺς πρὸς σύνταξιν διδακτικῶν βιβλίων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 33. Τὸ τυχόν μὴ χρησιμοποιούμενον μέρος τῶν $\frac{5}{100}$ θὰ μεταφέρηται εἰς νέον διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

4) Πάγιον ἀποθεματικόν.

Ἄρθρον 34. Οἱ πόροι τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Ἑταιρείας, λήγοντος τῆ 31 Αὐγούστου 1909, τὰ $\frac{25}{100}$ τῶν ἐτησίων πόρων, ἅπασα αἱ δωρεαί, πλὴν τῶν ῥητῶς ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ δι' ἄλλον σκοπὸν ὀριζομένων, καὶ τὸ τυχόν κατὰ τὸ ἄρθρον 30 μὴ χρησιμοποιούμενον ποσὸν διατίθενται εἰς σχηματισμὸν παγίου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 35. Οἱ τόκοι τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἐτησίους πόρους.

γ') Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 36. Τὰ βοηθήματα καὶ χορηγήματα τῆς Ἑταιρείας ἀπονέμονται μόνον εἰς τοὺς συμμορφομένους πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Ε' τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 37. Τὰ βοηθήματα καὶ χορηγήματα τῆς Ἑταιρείας δίδονται ἐν τέλει ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 38. Διάλυσις τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικούρου Ἑταιρείας ἐπιτρέπεται μόνον διαλυομένου τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφ. Ε' λειτουργοῦντος ταμειτηρίου.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῆς Ἐπικούρου Ἑταιρείας παραμένουσιν ἀνέπαφα ὡς κληροδότημα ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Θεσσαλονίκης, ἐκ τῶν τόκων τοῦ ὁποίου θὰ παρέχονται βοή-

θήματα τῆς κατηγορίας τῶν ἄρθρων 23, 24 καὶ 25 εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους τῆς Μακεδονίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ταμειυτήριον.

Ἄρθρον 39. Πρὸς ἔγγραφὴν εἰς τὸ ταμειυτήριον γίνονται δεκτοὶ Ἕλληνες διδασκαλοὶ τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐργαζόμενοι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἔχοντες κατ' ἐλάχιστον ὄρον ἀπολυτήριον Ὑποδιδασκαλείου ἢ ἐνδεικτικὸν τρίτης τάξεως ἐξαταξίου Γυμνασίου.

Ἄρθρον 40. Αἱ ἐτήσια ὑποχρεωτικὰ καταθέσεις τῶν διδασκάλων εἶναι μᾶς μὲν λίρας ὀθ. διὰ τοὺς ἔχοντας μισθὸν ἐτήσιον κατώτερον τῶν 40 λιρῶν, δύο δὲ διὰ τοὺς ἔχοντας μισθὸν ἀνώτερον. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως καὶ ἀνώτερον ποσόν.

Ἄρθρον 41. Αἱ καταθέσεις τῶν διδασκάλων γίνονται κατὰ τετραμηνίαν, οἱ δὲ τόκοι αὐτῶν λογίζονται ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος σχολικοῦ ἔτους. Οἱ ἐν τέλει τοῦ σχολικοῦ ἔτους μὴ συμπληρώσαντες τὴν ἐτησίαν των καταβολὴν λογίζονται ὡς διακόπτοντες αὐτήν. Ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ δύναται, ἂν εὔρη λόγους ἀποχρῶντας, νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τούτους νὰ καταβάλλωσιν ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὰ καθυστερούμενα μετὰ τόκου 6% καὶ νὰ συνεχίσωσιν. Οἱ καὶ μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην καθυστεροῦντες τὴν ἐτησίαν καταβολὴν δὲν δικαιοῦνται πλέον νὰ συνεχίσωσιν. Ἐξαφοῦνται οἱ ἔνεκα ἀσθενείας ἀρμοδίως πιστοποιημένης μείναντες διαθέσιμοι, οἵτινες δύνανται νὰ συνεχίσωσι τὰς καταθέσεις, συνυπολογιζόμενον καὶ τοῦ χρόνου τῆς διαθεσιμότητος ὡς χρόνου ὑπηρεσίας, ἂν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν καταθέσεων καταβάλλωσι καὶ τὸ καθυστερούμενον ποσὸν μετὰ τόκου 6%.

Ἄρθρον 42. Οἱ ἀδικαιολογῆτως διακόπτοντες τὰς καταθέσεις πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἔγγραφῆς λαμβάνουσι μόνον τὰς καταθέσεις των ἀτόκους, μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν δεκαετίας μόνον τὰς καταθέσεις των μετὰ τόκου 4%.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ οἱ διδασκαλοὶ οἱ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ὑπηρεσίας, οἱ παρατούμενοι, πανόμεινοι ἢ λαμβάνοντες θέσιν ἐκτὸς τῆς Μακεδονίας.

*Άρθρον 43. Οί εξακολουθοῦντες τὰς καταθέσεις μέχρι τῆς κεκανοισμένης λήξεως, οἱ ἀνίκανοι πρὸς ὑπηρεσίαν καθιστάμενοι καὶ οἱ κληρονόμοι τῶν ἀποθνησκόντων λαμβάνουσι τὰς καταθέσεις των μετὰ τόκου 4 0/0, πλὴν τούτων δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 ἀπονεμόμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐταιρείας βοηθήματα καὶ χορηγήματα.

*Άρθρον 44. Αἱ ἀπολήψεις τῶν καταθέσεων τῶν ἀποχωρούντων ἐπιτρέπονται εἰς πρώτην ζήτησιν.

*Άρθρον 45. Τὸ ταμειτήριον δὲν διαλύεται, ἐφ' ὅσον 25 τῶν ἐν Μακεδονίᾳ διδασκάλων εξακολουθοῦσι τακτικῶς τὰς καταθέσεις των. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως οἱ διδάσκαλοι λαμβάνουσι μόνον τὰς καταθέσεις των μετὰ τόκου 4 0/0.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'.

Κῦρος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

*Άρθρον 46. Ἡ διοίκησις τῆς Ἐταιρείας δύναται μετὰ πενταετίαν καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετίας ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀναθεωρήσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὸν παρόντα κανονισμόν ὑπὸ τὸν ὄρον:

α) Νὰ μὴ μεταβληθῇ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐταιρείας μηδὲ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀρωγὴ αὐτῆς καὶ εἰς μὴ διδασκάλους.

β) Νὰ μὴ ἐλαττωθῶσι τὰ προβλεπόμενα χορηγήματα.

γ) Νὰ μὴ ἐπιτραπῇ διάθεσις τοῦ παγίου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς συζητηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἐταιρείας ἐν γενικῇ συνέλευσει τῆ 19 Μαρτίου 1909 ἐνεκρίθη.

Ἡ κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐταιρείας

† ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Πρόεδρος

ΠΕΡ. ΧΑΤΖΗΛΑΖΑΡΟΥ, ἀντιπρόεδρος

Γ. ΡΟΥΣΣΕΝ, ταμίας

ΕΥΘ. Γ. ΜΠΟΥΝΤΩΝΑΣ, γραμματεὺς

Π. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΥΣΤΡ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

Γ. ΚΑΡΒΩΝΙΑΔΗΣ

Κ. ΧΟΝΔΡΟΠΗΜΟΥ

} Σύμβουλοι

005369

EPIKOUROS TON EN MAKEDONIA
ELLINON DIDASKALON ETERIA

(Associazione per venire incontro ai bisogni dei maestri greci in Macedonia)

CON/PLE

SISMANOGGLIO
MEGARO